

Az utolsó esély

Lekció: Mt 1, 18-25. 2, 1-12/Textus: Mt 21, 33- 40

2014. december 25.

Kedves Testvérek!

Arról, hogy mi történt az első karácsonykor, talán nem kell túl sokat mondanom: Isten elküldte a megváltót a földre, megszületett Jézus Krisztus Betlehemben. Talán ismerjük a konkrét történetet, az ünnepi eseményeket, az ehhez kapcsolódó szokásokat és énekeket. Helye van az életünkben, egyet értünk vele- ilyenkor, decemberben, ahogy Juhász Gyula mondja.

Ma ennél többről szeretnék szólni köztetek. Arról a nagyobb tervről, amiért Jézusnak el kellett jönnie a földre. Nagyobb perspektívából szeretném, ha rátekintenénk arra, hogy mi és miért történt 2000 éve Betlehemben.

Jézus egy elég komoly helyzetben mondja el szavait, a felolvasott Igében. Királyként vonul be Jeruzsálembe, megtisztítja a templomot, erővel és felhatalmazással van jelen a szent városban. Bizonyára sokan hallgatják, és akkor mondja el példázatait. A két testvér, a gonosz szőlőművesek, a királyi menyegző. Virágvasárnap és nagycsütörtök között beszél arról, hogy nagy a baj, és hogy nincs sok idő! A helyzet rendkívül drámai: bevonult Jeruzsálembe a megváltó, akit a nép vallási vezetői közül a legtöbben elutasítanak, nem fogadnak el. Elfogadás és elutasítás; a kint és bent dinamikája különösen is tetten érhető nem csak abban, ami Jézus körül történik, hanem abban is, amiről beszél!

1. Egy felháborító kép!

Jézus példázatot mond a gonosz szőlőművesekről. Egy gazda szőlőjét **szőlőműveseknek** adta ki, amíg ő távol van. A feladatuk lett volna a gondozás és a termés beszolgáltatása. Semmi gond nem is volt addig, míg a szüret el nem jött. Felháborító dolog történt. A bérlők elkezdtek tulajdonosként viselkedni. Talán elment az eszük és ettől kerültek szerepvábotba? Vagy érdekeik mentén ébredtek rá arra, hogy jobb tulajdonosnak lenni, mint bérlőnek? Minden esetre megverik, elzavarják a gazda szolgáit és nem szolgáltatják ki a termést. Felfuvalkodottak, arrogánsak, ellenségesek és gátlástalanok.

Ugyanakkor itt van ez a **gazda** is, aki hasonlóan furcsa egy kicsit. Az eredeti kifejezés szerint „házigazda”, olyan, aki otthon volt a saját földjén. Tulajdon- és rendelkezési joggal egyaránt rendelkezett. Ugyanakkor mintha még sem lenne annyira fontos neki az, ami az övé. Idegenbe távozva nem tudott megbízhatóbb embereket keríteni? Küldözgeti szolgáit

ahelyett, hogy visszatérne és igazságot tenne. Eltűri, hogy így packázzanak vele. Eltűri, hogy ne tekintsék uruknak azok, akiknek igazából az uruk. Rendkívül türelmes, rendkívül toleráns, de miért is? Ő a tulajdonos, és ebben bizonyára biztos is- mégis mintha partneri módon próbálná rávenni az ellene szegülő bérlőket az együttműködésre.

De ami talán a legfurcsább, az az, hogy a saját fiát küldi egy olyan helyre, ahol eddig mindenkit bántottak. „Őt majd biztosan megbecsülik...” – gondolta. Micsoda idealista, naiv hozzáállás ez... Talán nem szereti eléggé ezt a fiút, hogy ilyen kiszolgáltatott helyzetbe hozza?

És ott a **fiú**, aki nem mondja, hogy NEM! Aki elmegy és hagyja, hogy megtegyék vele mindezt. Mikor megérkezik, talán gondolhatták a szőlőművesek: nem a gazda jön- biztos meghalt. Ez az örökös! Ha őt megöljük, végleg a miénk lehet a birtok! Kidobják hát a szőlőn kívülre és megölik. Ez a fiú egy szegény, magára hagyott áldozat, akit nem ismertek meg, akit nem fogadtak el, hanem elpusztították, mert útban volt. Felháborító...

2. Egy még felháborítóbb magyarázat:

Ebben az egész képben megjelenik az emberi lét és az Istentől elszakadt ember egzisztenciális abszurditása és Izrael népének/vezetőinek helyzete, Jézushoz való hozzáállása.

Jézus hallgatói, a főpapok, vének, farizeusok hallgatják és feltehetően értik a háttérét, a képi oldalát. Ószövetségi példából indul ki: az Ézs 5, 1-7-ben így olvasunk erről a képről: *„Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről. Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon. Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot emelt, sajtót is vágatott benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de az vadszőlőt termett! Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és a szőlőm között! Mit kellett volna még a szőlőmmel tenni, amit meg nem tettem? Azt vártam, hogy jó szőlőt terem majd, miért termett mégis vadszőlőt? Megmondom én nektek, most mit teszek szőlőmmel: kerítését lerombolom, hogy lelegeljék, kőfalát kidöntöm, hogy összetiporják! Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt! A Seregek Urának szőlője: Izráelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!”*

A képen Izrael népe Isten szőlőskertje. Isten gondoskodik róla, hogy gyümölcsöt teremjen. Törődik vele, gondja van rá. A bérlők: a nép vezetői, akik elfelejtik, hogy van egy teljhatalmú gazda. Generációkon át utasították el Istent és az Ő szolgáit, a prófétákat. Történetileg ismeretes, hogy Zakariást, Jójadá pap fiát megkövezték Izrael vezetői ellen meghirdetett ítélete miatt (2Krón 24, 20-21). A gazda tehát maga az Atya, aki mégis tűr és szeretné elérni az Őt elutasítókat azért elküldte Jézust, a Fiút. Felháborító kép és drámai helyzet: ott és akkor Ő beszélt. Itt vagyunk a szőlőskertben: mindez most történik (mikor Jézus beszél).

Még nem történt meg, lehet dönteni!

A kiválasztás és elutasítás drámája zajlik előttünk: Izrael nem fogadta el saját kiválasztottságát, illetve nem fogadta el Isten uralmát, tervét, akaratát. Végül ez az elutasítás a büntetést eredményezi: a gazda megelégedve a szőlőmunkások magaratását „...rosszért rosszal fizetve elpusztítja őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják neki a termést a maga idejében.”

A példázat ugyanakkor egy „Még nem késő” példázat, hiszen az elhangzás és a beteljesedés között megtérési idő van!

3. Karácsonyi kérdés: Mit tesz az Úr most? Mit tegyünk mi?

Karácsonykor ünnepeljük a Fiú eljövetelét, Isten ígéreteinek beteljesedését, amit kijelentett a próféták által. És ma már tudjuk, hogy bár ez a példázat ott és akkor Izrael vezetőinek szólt, igazából mindannyiunkat érint. Isten hív szólít, kiválasztott, és erre az ember válaszolhat elfogadással és elutasítással.

A karácsony üzenete ennek a példázatnak a fényében nem kevesebb, mint ez: a Fiú elküldése az utolsó esély! Utoljára elküldte a fiút...! És bár időben nagy a távolság ennek megtörténte és napjaink között, de még mindig ebben élünk! Nem egy lehetséges opció ez, hanem az utolsó esélyünk! A Fiút elküldte az Atya, megszületett, bizonyosságot tett az Atyáról és aztán megölték. Ezáltal váltott meg minket és hív ma is magához: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam!”

Mondhatod, hogy „...de hát mi nem dobtunk ki a szőlőn kívülre senkit...”- mégis, érint minket mindez, mert emberek vagyunk, bűneink vannak és a szívünk mélyén tudjuk, hogy mennyire vágyunk szeretni és mennyire nem tudunk. Jézus nélkül elválasztva élünk Istentől. Tudatosan vagy tudattalanul, de elutasítjuk Istent és lázadunk ellene.

A **karácsonyi evangélium** az, amit most tesz az Úr: nem fizet rosszal a rosszért- Jézus elhordozta a bűneink büntetését, ezért az Atya magához ölel, megbékélésre hív. Ez itt és most hit által mindenki számára elérhető!

De tudjuk azt is, hogy mit tesz majd. Tudjuk (a példázat- és más bibliai kijelentések alapján is), hogy igazságot tesz. Visszajön és megítéli a világot. Adventben élünk továbbra is: visszatér az Úr és igazságot szolgáltat. Ez nem fenyegetés, hanem tény. Legyünk akkor elrejtve teljesen Krisztusban!

Mit tegyünk mi? A példázatban a kiválasztás és elutasítás drámája áll előttünk. Szinte felfoghatatlan és érthetetlen. Nem is oldódik fel minden feszültség, ami ebben a történetben rejlik, csak Jézusban, az Ő váltságában. Az Isten számára legkedvesebb vált elutasítottá a kereszten, hogy mi mindannyian kedvesek és elfogadottak lehessünk Isten előtt. Ne utasítsd el Jézust, mert Ő elfogad téged. Nem kell elutasítanod magadat sem, mert

Isten szeret, helyreállít, befogad úgy, ahogy vagy. És ezért nem kell elutasítanod mást sem, akármennyire más mint te- vagy jobb esetleg rosszabb nálad. Ezt a gyógyulást, ezt a helyreállást, ezt az evangéliumot hirdetem ma nektek: van bűnbocsánat és újrakezdés, teljes helyreállítás Jézusban! **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”**

Ámen!

(Thoma László)